

عنوان مقاله:

بررسی کهن الگوی آنیما و آنیموس در نقاشی های کاظم چلیپا از دیدگاه یونگ

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی و ششمین کنفرانس ملی عمران، معماری، هنر و طراحی شهری (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

مارینا خیراله زاده ورزی - دانشجوی دکتری تخصصی پژوهش هنر، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز

حسین اردلانی - دانشیار گروه فلسفه هنر، دانشکده هنر و معماری، واحد همدان، دانشگاه آزاد اسلامی، همدان، ایران

خلاصه مقاله:

بیان مسئله: آثار هنری همانند نقاشی ها بستر مناسبی برای بازتاب کهن الگوها می باشند. از دیدگاه یونگ، کهن الگوها مفاهیمی انتزاعی، مشترک و تکرار شونده اند. این انگاره های ازلی در بخش عمیق تر روان درون ناخودآگاه جای دارند و از طریق خودآگاه به شکل نمادها، نشانه ها و اسطوره ها ظهور می یابند. کهن الگوی آنیما (وجه مادینه روان) و کهنالگوی آنیموس (وجه نرینه روان) از فعال ترین کهن الگوها می باشند. در این پژوهش ما به خوانش نمادها، اسطوره ها و نشانه های مظهر و فکهن الگوهای آنیما و آنیموس، در سه مورد از نقاشی های کاظم چلیپا می پردازیم برای پاسخ به سوال پیامد نقش حافظه ناخودآگاه جمعی در پیدایش کهن الگوهای آنیما و آنیموس در نقاشی های چلیپا چگونه می باشد. وهدف از این پژوهش تحلیل روان شناسانه با رویکرد کهن الگویی یونگ برای دستیابی به یک گفتمان بین تمدن ها باستانی مشترک می باشد. روش تحقیق پژوهش حاضر کیفی و به روش توصیفی- تحلیلی است. گردآوری مطالب به صورت کتابخانه ای می باشد. نتایج حاکی از این است که نمود های کهن الگوهای آنیما و آنیموس؛ زن/مادر، کودک/شهید، محراب، آب، زمین/وطن/شهر، درخت/نخل/سرو، خون از بن مایه های اصلی در نقاشی های چلیپا می باشند که حاوی مضامین مذهبی-ملی هستند.

کلمات کلیدی:

کهن الگو، آنیما و آنیموس، یونگ، نقاشی، کاظم چلیپا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1720904>

